

ὑπὸ μελαγχολίας μάλιστα εἰς τοὺς Ἀγγλους. Τοιοῦτον δὲ θάνατον ἀπερτίεισιν νὰ ἀποθάνῃ πρὸ τινῶν ἑτῶν καὶ δημογῆς ἡμῶν πλοῖσις ἐμπορὸς ἀγάμος ἐν Βιέννῃ, κρημασθεὶς ἔωθεν ἐν μέσῳ τοῦ κοιτῶνός του.

— Ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν Βοημία (Στράκονιτο) ὁ Νέσωρ τῶν κατοικῶν τῆς πόλεως Φραγκίσκος Μούργελ ἡλικίας 108 ἑτῶν ὑπερήτης δὲ ὡς στρατιώτης τοῦ περὶ τοῦ Αὐστρίας ἐπὶ 50 ἔτη κατὰ πάντας τοὺς πολέμους τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος· ἔπειτα μέχρι τοῦ 1848 ἔζητεν ὡς ἐργάτης ἡμερομισθοῦ. Ἐκπειθὴ δὲ ἔκτοτε ἔπαυσεν ἔχων τὰς ἀναγκαίας δυνάμεις εἰς ἐργασίαν, ἀνεπαύετο· ὄθεν ἡ κοινότης τῷ ἔδιδεν ἑτησίως συντάξιν 300 φράγκων. Ἐπ' αὐτοῦ ἐβασιλεύσαν ἀλληλοδιαδόχως ἕξ γενεαὶ ἡ Μαρία Θαρρσία, Ἰωσήφ δ Β, Λεοπόλδος δ Β, Φραγκίσκος δ Α, καὶ Φραγκίσκος δ Β, καὶ ὁ παρὼν αὐτοκράτωρ.

— Παράδοξόν τι δυστύχημα συνέβη κατὰ τὴν δικαστικὴν ἐρημερίδα τὸ Δικαιὸν (Le droit) εἰς τὴν Κώμην Λαπαδόλ (Lapadole) πλησίον τοῦ Μουδεβίλ (Moudeville) εἰς τὸν νομὸν τοῦ Seine et Oise.

Γεωργὸς λεγόμενος Λουδοβίκος Ἀπρίλιος (Louis Avril) 55 ἑτῶν, ἡ σύζυγος αὐτοῦ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ εἰκοσαετής, ἔγιναν διὰ μιᾶς μανιακοί, ἡ ἡλίθιοι κατὰ τὴν καρτυρίαν τῶν ἐγγυθρίων ὑπὸ μαγείας! ἀπὸ τῆν 7 τοῦ φεβρουαρίου. Ὁ ἱατρὸς τοῦ Hafeste ce- lerys K. Briende Βιανδῆς προσκληθεὶς παρὰ τοῦ Δημάρχου Λέσαξ (Lesaxe) ἔμαθεν μετὰ ἀκριβῆ ἔρευναν τῶν προηγουμένων, ὅτι κατὰ τὰς μακρὰς νύκτας τοῦ χειμῶνος οἱ τρεῖς πάσχοντες ἀνεγίνωσκον τὴν Ἰσράν γραφὴν καὶ ἄλλα θρησκευτικὰ βιβλία· ὄθεν ὁ νοῦς αὐτῶν διὰ τὴν ἀμάθειαν προσεβλήθη τῶσον, ὥστε ἐραντίζοντο ὅτι πλησιάζουσι εἰς τὸ τέλος τοῦ φθορτοῦ τούτου κόσμου. Τοῦτο δὲ φοβεύμενοι, ἀπερτίεισαν νὰ φονεύωσι πάντα τὰ κτήνητων. Ἐκτοτε δὲ ἡ μὲν γυνὴ φαίνεται ἐνταλῶς φρενοβλαβῆς, ὥστε ἠναγκάσθησαν νὰ τὴν δέωσιν εἰς τὴν κλίνην, διότι νομίζουσα ὅτι εὕρισκτο ἤδη εἰς τὸν ἄδην ἤθελε νὰ πῆσῃ εἰς τὸ πῦρ· Ὁ δὲ σύζυγος αὐτῆς καὶ ὁ υἱὸς τῶν ἡσυχώτεροι τὴν ἡμέραν διηγοῦνται νουνεγοῦντες ὅ,τι αἰσθάνονται κατὰ τὰς στιγμὰς τοῦ παροξυσμοῦ τῆς περιοδικῆς μανίας· ἀλλὰ τὴν νύκτα ταραττόμενοι ὄνειροπολοῦσι ὅτι εὕρισκονται καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν ἄδην. Κατὰ τὸν καιρὸν τούτου τῆς φρενίτιδος ὁ ἀθλιος γεωργὸς φανταζόμενος ὅτι ἔβλεπεν εἰσερχόμενον τὸν δαίμονα ἐφόρυσεν διὰ τοῦ πυροβόλου του τὸν μέλανα κύνα τῆς οἰκίας του.

Ὁ Βισαγγελεύς τῆς δημοκρατίας ταῦτα ἀκούσας, ἐπιμψε τὸν Δόκτορα Vinache, ἱατρὸν τοῦ Etampe διὰ νὰ συντάξῃ ἔκθεσιν λεπτομερῆ τοῦ ἀλλοκότου τούτου συμβεβηκότος.

ΑΓΡΙΑ ΦΑΛΑΙΝΑ

Κατὰ πᾶν ἔτος τὸ θέρος αἱ περὶ τοὺς πόλους θάλασσαι καὶ τὰ παρακείμενα μέρη τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ ζωογονοῦνται, ὡς γνωστὸν, ἀπὸ τὴν κίνησιν παμπολλῶν πλοίων, ἧτις διακρίνει τὴν

ἡρεμίαν τῶν χωρῶν ἐκείνων. Ἡ ἄλεια τῆς φαλαίνης τοῦ μεγαλύτερου τούτου τῶν ἐπιγεῖων ζώων, τὸ ὀμοίον, καίτοι ἐν τοῖς ὕδασι διατώμενον, ἔχει τὸ ἰδιαιτόν πλεονέκτημα νὰ γεννᾷ καὶ θηλάζῃ τὰ νεογένετα εἶναι ὁ μόνος σκοπὸς τῆς ἐνδιατριβῆς τῶν πλοίων ἐκείνων εἰς τόπους, ὅπου πάμπολλοι κίνδυνοι περιττοῦν χροῦσι τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐκ τῶν πλεόντων βραχοειδῶν πάγων προερχόμενοι, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ ἔργου, εἰς τὸ ὁποῖον καταγίνεται προκλύπτοντες. Ἀλλὰ ἡ κερδοσκοπία βιάζει τὸν ἄνθρωπον νὰ καταφρονήσῃ πάντα κίνδυνον καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἐνὸς παρορμᾷ πλείστους πρὸς συμμετοχὴν τῆς ὠρλείας. Ὅστω λοιπὸν ἀνεπτύχθη εἰς τὰς ῥηθείας θαλάσσης ἡ ἄλεια τῶν φαλαίνων, ἧτις γίνεται χάριν τοῦ λίπους, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει εἰς πολλὰς ἀνάγκας τῆς βιομηχανίας καὶ πρὸ πάντων εἰς παραγωγὴν τοῦ φωτιστικοῦ κεριοῦ, καὶ χάριν τῶν ὀδόντων αὐτῶν, ὅστινες χρησιμεύουσι διαφόρως. Ἡ ἄλεια αὕτη εἶναι ἐπίπονος, ποτὲ μὲν ἐπιχειρεστάτη, ἄλλοτε δὲ πάλιν ἐνδεής, καὶ ἐν γένει ἀνευ μεγάλων κινδύνων. Ἐνίοτε ὅμως, ὅσκις τύχῳ τινι ἄγρια φαλαίνα, εἶναι λίαν ἐπικίνδυνος. Τὸ ἐξεῖξῃ συμβᾶν κατατεθῆν ἐπιστήμως ὑπὸ τοῦ πλοιοῦρχου τοῦ ἀπολοσθέντος πλοίου καὶ ἐπιμαρτυρηθῆν ὑπὸ τοῦ πληρώματος δεικνύει τὴν τρομερότητα τῶν ζώων αὐτῶν, καὶ τὸν κίνδυνον, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ ἄλεις ὑπόκεινται, ἂν καὶ τὰ τοιαῦτα ἦναι σπανιώτατα, διότι εἰς διάστημα 30 ἑτῶν μόλις ἔγιναν γνωστὰ δύο τοιαῦτα συμβάντα. Τὸ περὶ ὃ ὁ λόγος κλοῖον ἀπέπλευσε τὴν 1 Ἰουνίου 1850 ἀπὸ μίαν τῶν πόλειων τῆς βορείου Ἀμερικῆς, καὶ ἀπὸ συνθήρσειεν εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν 500 πλοῖων, μετέβη εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ του, τὰ νότια μέρη τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ. Ἐπὶ εἰκοστὴν Αὐγούστου ἐφθασεν εἰς τὸ μέρος τῆς ἐνδιατριβῆς τῶν φαλαίνων καὶ ἀπέστειλεν πρὸς ἄλεις δύο ἀκάτια διευθυνόμενα τὸ μὲν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πλοιοῦρχου, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ πηδαλιούχου. Ὁ δεύτερος ἐβρίψα τὴν πρίαναν ἐπὶ τῆς μετεωριζομένης κεφαλῆς μιᾶς φαλαίνης καὶ ἐπλευσε πρὸς αὐτὴν· ἀλλὰ τὴν αὐτὴν στιγμήν ἡ φαλαίνα στραφεῖσα ὤρμησεν εἰς τὸ ἀκάτιον, καὶ ἀνοίχασα τὸ βύζυγος τῆς τὸ συνέβητε τὸσον ταχέως, ὥστε οἱ ἐπιβάται μόλις ἔλαβον καιρὸν νὰ ῥυθώσιν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ σωθῶσιν ὡς ἐκ θαύματος ἐπὶ τοῦ προηγουμένου ἑτέρου ἀκατίου. Τὸ δυστύχημα τούτου ἰδόντες οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ἔστειλαν ἄλλο ἀκάτιον, καὶ οἱ ἐπιβάται διανεμηθέντες εἰς ἀμφοτέρωθεν εὐθύνηθησαν πάλιν κατὰ τῆς φαλαίνης, ἧτις πάλιν ὤρμησεν κατὰ τὸ ἐνὸς, καὶ ἐσύνητριψε μεταξὺ τῶν κολλοσαίων διαγωνῶν τῆς. Καὶ ταύτην τὴν φορὰν καταρβώθη ἡ σωτηρία τῶν ἐπιβατῶν. Τότε ἡ φαλαίνα λυσσάσα ἐνεκα τῶν πληγῶν, ὤρμησε πρὸς τὸ τρίτον ἀκάτιον, τὸ ὁποῖον προζέπλεε μετὰ μεγίστης σπουδῆς πρὸς τὸ πλοῖον· ἀλλ' ἐπέρασεν εἰς μικρὰν ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν χωρὶς νὰ τὸ βλάψῃ· ἐπειδὴ προλαβὸν ἐστράφη ταχέως πρὸς τὰ πλάγια. Ὁ πλοιοῦρχος διέταξε τότε νὰ ἀναβιβάσωσι τὰ ἀκάτια καὶ ἀπερτίεισιν εἰς ἀποστάσιν ἀπὸ τοῦ πλοίου ἀπὸ τοῦ πλοίου, ὅτι ἄνευ αὐτῶν ἡ φαλαίνα πᾶσα ἐκτυπήθη, συγ-